

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шевченка Євгенія Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини десятої статті 615 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
22 квітня 2026 року
№ 93-2(I)/2026

Справа № 3-43/2026(109/26)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого, доповідача,
Барабаша Юрія Григоровича,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шевченка Євгенія Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини десятої статті 615 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Гришук О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Шевченко Є.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині першій статті 24, частині п'ятій статті 124, пункту 1 частини другої, частині четвертій статті 129 Конституції

України (конституційність) частини десятої статті 615 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до частини десятої статті 615 Кодексу „кримінальне провадження в суді першої інстанції щодо злочинів, за вчинення яких передбачено довічне позбавлення волі, здійснюється колегіально судом у складі трьох суддів, крім здійснення кримінального провадження у суді, в якому до моменту введення воєнного стану та набрання чинності цією частиною було визначено склад суду за участю присяжних“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Шевченківський районний суд міста Києва здійснює кримінальне провадження у справі по обвинуваченню Шевченка Є.В. у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частинами першою, другою статті 111, частиною четвертою статті 190 Кримінального кодексу України.

Шевченківський районний суд міста Києва ухвалою від 12 січня 2026 року постановив, зокрема, судовий розгляд здійснювати у відкритому судовому засіданні колегіально судом у складі трьох суддів; у задоволенні клопотання про здійснення кримінального провадження судом присяжних відмовив. Стосовно клопотання про здійснення кримінального провадження щодо кримінальних правопорушень, у вчиненні яких обвинувачено Шевченка Є.В., судом присяжних суд першої інстанції зазначив, що відповідно до частини десятої статті 615 Кодексу призупинено можливість створення суду присяжних під час воєнного стану та з набранням чинності цією частиною Кодексу, а саме з 1 травня 2022 року.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорюване положення Кодексу „звужує обсяг процесуальних гарантій обвинуваченого, передбачених кримінальним процесуальним законодавством та Конституцією України, а саме право на розгляд кримінального провадження судом присяжних у справах, де можливе призначення довічного позбавлення волі“, порушує принцип рівності

перед законом, нівелює конституційну роль народу у здійсненні правосуддя, порушує баланс між формами судочинства.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання посилається на Конституцію України, Кодекс, Кримінальний кодекс України, рішення Конституційного Суду України, а також на судові рішення у його справі.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (частина перша статті 77).

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон (окремі його положення),

застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право [ухвали Першого сенату Конституційного Суду України від 13 червня 2018 року № 20-у(І)/2018, Другого сенату Конституційного Суду України від 3 червня 2020 року № 10-уп(ІІ)/2020].

З аналізу конституційної скарги випливає, що Шевченко Є.В. не навів аргументів, які свідчили б про те, що, реалізуючи свою дискрецію визначати випадки здійснення правосуддя за участю присяжних та встановлюючи особливий режим кримінального провадження в умовах воєнного стану, а саме здійснення такого провадження в суді першої інстанції щодо злочинів, за вчинення яких передбачено довічне позбавлення волі, колегіально судом у складі трьох суддів, законодавець порушив положення Конституції України, зокрема не забезпечив доступу до суду в такий спосіб або такою мірою, щоб саму сутність такого права не було порушено.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шевченка Євгенія Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини десятої статті 615

Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**